

виокремленні трьох сегментів (лікарів, фармацевтів, споживачів) для двох груп товарів (рецептурних і безрецептурних фармацевтичних продуктів).

Стейкхолдерами підприємства є всі особи або групи осіб, які є об'єктами або суб'єктами діяльності та політики підприємства як на місцевому, так і на глобальному рівні. До складу стейкхолдерів, які мають відношення до бізнесу, входять: працівники, споживачі та клієнти, постачальники, місцеві громади та їх організації, дочірні підприємства та філіали, партнери по бізнесу, інвестори, акціонери; окремо в цю групу входить також навколишнє природне середовище[2].

Таким чином, основною метою фармацевтичного підприємства є задоволення здорових потреб споживачів відповідно до гуманних інтересів суспільства на основі пошуку можливостей створення нових продуктів, які більшою мірою задовольняють потреби покупців. Підприємство має відмовлятися від виробництва та продажу таких товарів, які суперечать інтересам споживачів взагалі і особливо, якщо вони можуть заподіяти шкоду споживачеві і суспільству в цілому

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андреева О. *Отличительные черты, определяющие конкурентоспособность ВУЗов* // [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.megaport-nn.ru/content/articles/19157/>
2. Шведун В.А. *Проблемы формализации процессов формирования и распределения рекламного бюджета отечественных предприятий на примере фармацевтики* / В.А. Шведун // *Соціально-економічний розвиток сучасного суспільства: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції науковців, викладачів, спеціалістів, (Харків, 12–14 листопада 2016 р.)*. – Х: КНТЕУ, ХТЕІ КНТЕУ, 2016. – С. 147–148.

Чебан Іван Іванович, магістрант 1 курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ

У сучасному світі якість управління фінансовими процесами та їх державне стимулювання стали визначальним фактором конкурентоспроможності національних економік. Однак, через непослідовність у проведенні фінансової політики та відсутність як стратегії фінансового розвитку країни, так і більшості суб'єктів господарювання, в Україні закріплюються тенденції до зниження конкурентоспроможності національної економіки, гальмування розвитку високотехнологічних галузей промисловості та регресивного розвитку економіки.

Стратегію можна розглядати як кінцевий результат стратегічного планування, управлінських рішень в сфері охорони здоров'я. Потреба оперативної реакції на динамічні процеси навколишнього середовища обумовлює необхідність дотримання такої специфічної характеристики планування, як гнучкість. Таким чином одне з призначень стратегії полягає в

тому, щоб забезпечити збалансованість і загальний напрямок розвитку всієї багатокomпонентної системи сфері охорони здоров'я. [1]

Основними принципами глобальної стратегії управління фінансовими ресурсами є :

- оптимізація матеріальних і фінансових потоків;
- аналіз і аудит, контроль, як усієї діяльності, так і управлінських рішень, що приймаються в ході здійснення цієї діяльності;
- прогнозування можливих варіантів і напрямів розвитку фінансової стратегії щодо структури, капіталу, заборгованості, рівня дивідендів, фінансових результатів, виробничого потенціалу;
- фінансування ефективного розвитку установи в сфері охорони здоров'я та ін.

Зарубіжна доктрина містить сукупність позицій стратегічного управління. Окремі автори трактують стратегічне планування як процес визначення цілей організації; фінансових ресурсів, необхідних для їх досягнення; політики. [2].

З урахуванням вказаних недоліків поняття «фінансова стратегія», було уточнено його визначення як одного з найважливіших видів функціональних стратегій, що забезпечує основні напрямки його фінансової діяльності шляхом формування довгострокових фінансових цілей та завдань фінансової політики, вибору найефективніших шляхів їх досягнення, адекватного коректування обсягів та напрямів формування грошових коштів, їх розподілу та використання при зміні умов зовнішнього середовища, тобто фінансова стратегія в основному спрямована на досягнення кількісних змін. Але для досягнення якісно нового стану, установі слід формувати і реалізовувати стратегію фінансового розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кіндрацька Г. І. *Фінансова стратегія організації: напрями удосконалення методики розроблення* / Г. І. Кіндрацька, М. С. Білик // *Вісник Національного університету "Львівська політехніка"*. – 2017. – № 594. – С. 244–253.
  2. Колодізев О. М. *Методологічні засади фінансового забезпечення управління інноваційним розвитком економіки : монографія* / О. М. Колодізев. – Х. : ФОП Лібуркіна Л.М.; ВД «ІНЖЕК», 2009. – 240 с
-

**Гладюк Роксолана Василівна, магістрантка 1 курсу,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ВПЛИВУ НА ДЕРЖАВНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ

Власність держави є необхідним елементом ринкової економіки. Тільки держава може взяти на себе вирішення великих і складних завдань, які є важливими для всього суспільства, включаючи сектор приватного підприємництва. Важливим аспектом економічної політики держави є забезпечення дієвої моделі управління державним сектором, котра має здійснювати позитивний вплив на конкурентоспроможність національної економіки в цілому. При цьому в рамках загальної моделі управління